

Το Αστικό Τοπίο μιας πόλης είναι ο χώρος που μας περιβάλλει, και συνίσταται από τα κτιριακά μέτωπα, τους δρόμους, τα δέντρα τον αστικό εξοπλισμό, ακόμα και το ίδιο το ανθρώπινο πλήθος.

Ως αξία είναι ένα συλλογικό καλό, διότι ανήκει στον κάθε ένα από μας. Μεταφέρει στον ευρισκόμενο στη Πόλη, χωρικές ποιότητες και ιστορικές πληροφορίες.

Ειδικά τα δέντρα και γενικά το πράσινο, έχουν βασικό ρόλο. Με το χρώμα, τον όγκο, την φύση και την θέση τους, και με τη δυνατότητα τους να σχηματίζουν συστάδες.

Χρειάζονται πολύ χρόνο να αναπτυχθούν κάποτε και αιώνες και έτσι μπορεί να λεχθεί ότι ανήκουν σε πολλές διαδοχικές γενιές.

Η φύτευση ενός δέντρου και πολύ περισσότερο η αφαίρεση του, πρέπει να είναι αντικείμενο ιδιαίτερης μελέτης και πρέπει να εξεταστεί από πολλές πλευρές. Δεν είναι αρκετό να αποφασίσει ένας γεωπόνος ή ένας πολιτικός. Πρέπει κυρίως να συμμετέχουν σε αυτή την απόφαση, ιστορικοί και Αρχιτέκτονες Τοπίου. Αυτοί περισσότερο από τους άλλους μπορούν να έχουν σημαντική άποψη για το αντικείμενο τους. Ειδικά για τον προφανή λόγο ότι είναι πράξη μη αναστρέψιμη.

Στην Πάφο, όπως φαίνεται και στη συνημμένη φωτογραφία – πρέπει να είναι της δεκαετίας του 1950 - επιλέγηκε το δέντρο «Αροκάρια» διότι αναπτύσσεται με γεωμετρικό τρόπο. Έχει άξονα συμμετρίας και τα κλαδιά του είναι συμμετρικά. Προφανώς για να βρίσκεται στο ίδιο πνεύμα με τα Νεοκλασσικά Κτίρια που είναι αυστηρά συμμετρικά. Οι Αροκάριες αυτές είναι τώρα περίπου 70 χρόνων, έχουν μεγαλώσει σε ύψος και όγκο και έχουν συνδεθεί έντονα με την «εικόνα του Τόπου».

Η μεταχείριση τους (κλάδεμα ή κόψιμο) πρέπει να γίνεται με πάρα πολλή περίσκεψη και αφού γίνει εξαντλητική συζήτηση, με την ανταλλαγή απόψεων ειδικών και μη, και κυρίως των απλών πολιτών, διότι όπως έχει ήδη λεχθεί, αν κοπεί χρειάζονται άλλα πενήντα χρόνια γύμνιας για να αναπληρωθεί, από τους επόμενους μας, αν αυτοί έχουν αντίθετη άποψη.